

[Sneum.]

det, hvis Lovforslaget bliver til Lov, vil blive lettere for Rigsdagen i Fremtiden at foretage Ændringer i Regler for Inddrivelse af Skatter og Afgifter, og denne Betragtning er jo rigtig.

Lovforslaget kommer nu fra Landstinget, hvor det for faa Dage siden blev enstemmigt vedtaget, og jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at det vedtages i dette høje Ting.

Vagn Bro: Der har været en vis Utilfredshed i kommunale Kredse med de Regler, man vedrørende Inddrivelse af kommunale Skatter og Inddrivelsen af Indkomst- og Formueskatten har haft at benytte sig af. Thi for Kommunerne, som skal inddrive enten egne Skatter eller Indkomst- og Formueskatten til Staten, er Forholdet i Virkeligheden meget vanskeligt. Sogneraadet eller Byraadet skal først have autoriseret sin Restanceliste paa det stedlige Fogedkontor, og er Restanten flyttet, skal der en ny Autorisation til. Dette Forhold ændres ved det her foreliggende Lovforslag.

Som den højtærede Justitsminister nævnte, har der været nedsat en Kommission, hvor ogsaa et Medlem af den høje Rigsdag, Hr. Jensen-Stevns, har taget virksom Del, og der er jo opnaaet Overenskomst i Landstinget om samtlige de Regler, som Lovforslaget angaar. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Jeg skal ogsaa gøre Diskussionen uhyre kort, da Forholdet vel er det, at vi maaske ser paa visse Punkter saaledes, at der kunde have været Grund til Ændringer, men i det hele og store er Reglerne dog tilfredsstillende.

Jeg vilde for mit eget Vedkommende have foretrukket Lovforslagets oprindelige Bestemmelse om, at den af Kommunalbestyrelsen ansatte Pantefoged autoriseredes af Fogeden, der ogsaa autoriserede de af Pantefogeden til Udpantning benyttede Bøger, ogsaa for saa vidt angaar Udpantning for Skatter og Afgifter, der opkræves af Kommunerne eller ved Kommunernes Foranstaltning. Naar jeg havde foretrukket dette, var det ud fra den Betragtning, at der da var opnaaet en vis Ensartethed; men jeg skal ikke bestride, og det kom jo ogsaa frem i den højtærede Ministers Forelæggelsestale, at Reglerne i § 3, 3die Stykke, hvorefter Justitsministeren fastsætter de nærmere Bestemmelser og Betingelser for Ansættelse af Pantefoged og

for Indretningen af Bøger og Formularer, opfylder dette Krav om Ensartethed.

Jeg skal derfor kun gøre en afsluttende Bemærkning med Hensyn til det Bilag, som foreligger i Landstingets Betænkning, hvor Forholdet er dette, at Forretningsudvalget for Danmarks Sognefoged- og Lægdsmandsforening har henstillet til det høje Landsting at bibeholde en Bestemmelse i Lovforslagets § 3, 2det Stykke, som gik ud paa, at naar Sognefogeden med Tiltrædelse af Politimesteren fremsætter Begæring derom, kan det af Amtsrådet paalægges Sogneraadet at ansætte en Pantefoged. Det er nærmere begrundet, og jeg kan henvise til den Debat, der for nogen Tid siden fandt Sted her i Tinget om Sognefogedernes Lønninger. Det er utvivlsomt, og det er ogsaa klart for alle, at mange Steder har Sognefogederne et overordentlig stort Arbejde, og Tiden er jo saaledes, at Udpantning for Skat er et meget stort og brydsomt Hverv.

Jeg tror nu ikke, man kan komme videre i Øjeblikket, og Landstingsudvalget har ogsaa erklæret, at det fandt det rettest, at Bestemmelsen udgik, da den synes at stride mod det kommunale Selvstyre. Sognefogedernes Virksomhed er jo meget mangfoldig og Vederlaget ringe. Som Tiden var, maatte vi stille os paa det Standpunkt, at vi ikke kunde gaa med til nogen væsentlig Forhøjelse; men jeg tror dog, der her er et Problem, som man i Fremtiden maa være opmærksom paa.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Venstres Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Korsgaard: Jeg tør paa ingen Maade betegne mig som sagkyndig paa det foreliggende Omraade, der efter mine Begreber i høj Grad er af juridisk Natur, og Jura er noget, som jeg — heldigvis, kunde jeg fristes til at sige — forstaar mig meget lidt paa. Saa meget forstaar jeg dog af Sagen, at der er to Parter, det offentlige, der skal have Skatterne, og dem, der skal betale dem. Jeg har faaet et levende Indtryk af, at man egentlig kun har interesseret sig for den ene Part, nemlig den, der skal have Skatterne eller Afgifterne, hvad det nu kan være; jeg har ikke Indtrykket af, at man har interesseret sig fuldt saa meget for den anden Part.

Jeg tænker her særlig paa § 2, hvor der staar, at Bekendtgørelse om, at visse Afgifter er forfaldne til Betaling, behøver kun at finde Sted i de stedlige Blade, uden